

Posudek bakalářské práce

Andrea Kaplanová: *Kyperská otázka: překážka vstupu Turecka do Evropské unie*

Autorka předkládané bakalářské práce se rozhodla zkoumat vliv sporu mezi Řeckem a Tureckem ohledně Kypru na vstup Turecka do Evropské unie. Práce pracuje s teorií neoliberálního institucionalismu, jejíž předpoklady se snaží aplikovat na vliv kyperského sporu na vyjednávání Turecka s EU o jeho vstupu do této organizace. Výzkumné otázky práce se týkají vlivu kyperské otázky na vstup Turecka do EU a způsob, jakým EU dokáže ovlivnit řešení kyperské otázky. Vycházejíc z předpokladů neoliberálního institucionalismu autorka předpokládá, že instituce EU by měly usnadňovat řešení kyperské otázky, což, jak dokládá v závěru, nelze po detailnějším zkoumání potvrdit.

Práce disponuje kvalitním teoretickým zázemím. Autorka v první části práce pěkně charakterizuje Keohanovu neoliberální teorii mezinárodních vztahů. Aby byly její předpoklady lépe v práci využity, doplňuje svoji teoretickou část o pasáž, která se týká možností EU v oblasti řešení konfliktů a popisuje různé nástroje, jak toho může Unie dosahovat. Nicméně tento teoretický úvod není samoúčelný, ale je v práci opravdu používán a značně přispívá k fundovanosti autorčiných závěrů. Předkládaná práce tak zároveň ukazuje některé z mezí tzv. velkých teorií mezinárodních vztahů na konkrétně zvoleném příkladu. Autorka také předložila kvalitní závěr, kde se snaží přehledně čtenáře informovat o zodpovězení svých výzkumných otázek. Moje jediná výtku směřuje k tomu, že není podle mého názoru zcela uspokojivě vysvětleno, proč Turecko dává přednost ochraně neuznaného státu na Kypru, než narovnání vztahu s Kyprem, respektive EU. Na druhou stranu to spíše ukazuje meze samotného neoliberálního institucionalismu a pro zodpovězení výše naznačeného problému by bylo potřeba také pracovat s alternativními teoretickými vysvětleními (např. konstruktivismem).

Práce je logicky členěna a její hlavní část představuje chronologicky založená analýza vývoje kyperské otázky a jejího vlivu na turecké snahy o vstup do EU. Stojí také za pozornost, že autorka reaguje na nejnovější události mezi Tureckem, Kyprem a EU, včetně dopadů imigrační krize zahájené loňského roku. Ač se čtenář nemusí se všemi autorčinými závěry zcela ztotožnit, předkládaná práce jistě představuje kvalitní příspěvek do debaty ohledně cesty Turecka do Evropské unie. Přispívá k tomu také vyvážené jazykové podání, až na případné překlepy a chyby v interpunkci, které ovšem nijak nevybočují z přijatelné normy. Je třeba

zdůraznit fakt, že autorka vychází z opravdu velkého množství odborné literatury, včetně řady pramenů.

Předkládaná práce jistě splňuje všechny náležitosti kladené na úspěšně zvládnutou bakalářskou práci a já ji proto doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 16. 8. 2016

Mgr. Stanislav Myšička, Ph. D.